

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 1. februarja 2017*

„Predhodno odločanje — Socialna varnost — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Del dodatka za pomoč invalidom (disability living allowance) za nego — Oseba, zavarovana za tveganje, povezano s starostjo, ki je dokončno prenehala opravljati kakršno koli poklicno dejavnost — Pojma ‚dajatev za bolezen‘ in ‚invalidska dajatev‘ — Možnost izvoza“

V zadevi C-430/15,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Supreme Court of the United Kingdom (vrhovno sodišče Združenega kraljestva) z odločbo z dne 29. julija 2015, ki je prispela na Sodišče 5. avgusta 2015, v postopku

Secretary of State for Work and Pensions

proti

Tolley,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev (poročevalec), C. G. Fernlund in S. Rodin, sodniki,

generalni pravobranilec: H. Saugmandsgaard Øe,

sodni tajnik: V. Tourrès, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 8. junija 2016,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za L. Tolley (pokojna, ki jo v postopku zastopa izvršitelj oporoke) R. Drabble, QC, in T. Buley, barrister, po pooblastilu S. Clarke, solicitor,
- za vlado Združenega kraljestva M. Holt in C. Crane, agenta, skupaj z B. Kennellyjem, QC, in D. Blundellom, barrister,
- za norveško vlado P. Wennerås, M. Schei in C. Rydning, agenti,
- za Evropsko komisijo D. Martin in J. Tomkin, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 5. oktobra 2016

* Jezik postopka: angleščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 3), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 307/1999 z dne 8. februarja 1999 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 335) (v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Secretary of State for Work and Pensions (minister za delo in pokojnine, Združeno kraljestvo, v nadaljevanju: minister) in L. Tolley, ki je umrla 10. maja 2011, ki jo v postopku v glavni stvari zastopa njen mož kot izvršitelj oporoke, glede prenehanja njene pravice do prejemanja dela dodatka za pomoč invalidom („*disability living allowance*“, v nadaljevanju: DLA) za nego, ker ne izpolnjuje več pogojev za stalno prebivališče in prebivanje v Veliki Britaniji.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Uredba št. 1408/71 je bila nadomeščena z Uredbo (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72), ki je začela veljati 1. maja 2010. Vendar se glede na čas dejanskega stanja spora o glavni stvari za ta spor še uporablja Uredba št. 1408/71.
- 4 Člen 1 te uredbe določa:

„V tej uredbi:

(a) zaposlena oseba in samozaposlena oseba pomeni:

- (i) vsako osebo, ki je obvezno zavarovana ali ima prostovoljno nadaljnje zavarovanje za enega ali več zavarovalnih primerov, ki so zajeti s področji sistema socialne varnosti za zaposlene ali samozaposlene osebe ali s posebnim sistemom za javne uslužbenke;
- (ii) vsako osebo, ki je po sistemu socialne varnosti za vse osebe s stalnim prebivališčem ali za celotno aktivno prebivalstvo obvezno zavarovana za enega ali več primerov, obravnavanih v tej uredbi, če je osebo:

— zaradi načina izvajanja ali financiranja tega sistema mogoče opredeliti kot zaposleno ali samozaposleno osebo, ali

— je v primeru, da ne izpolnjuje tega merila, obvezno zavarovana ali prostovoljno nadaljuje zavarovanje za kateri drug primer, določen v Prilogi I, v sistemu za zaposlene ali samozaposlene osebe ali v sistemu iz (iii), oziroma, če tak sistem v državi članici ne obstaja, ustreza definiciji, podani v Prilogi I;

[...]

[...]

(o) pristojni nosilec pomeni:

- (i) nosilca, pri kateri je oseba zavarovana v času vloge za dajatev;

[...]

[...]

(q) pristojna država pomeni državo članico, na ozemlju katere je pristojni nosilec;

[...]“

5 Člen 2(1) Uredbe št. 1408/71 določa:

„Ta uredba se uporablja za zaposlene ali samozaposlene osebe, za katere velja ali je veljala zakonodaja ene ali več držav članic in so državljani ene od držav članic ali osebe brez državljanstva ali begunci, ki stalno prebivajo na ozemlju ene od držav članic, pa tudi za njihove družinske člane in preživele osebe.“

6 Člen 4 navedene uredbe določa:

„1. Ta uredba se uporablja za vso zakonodajo v zvezi z naslednjimi področji socialne varnosti:

(a) dajatve za bolezen in materinstvo;

(b) invalidske dajatve, vključno s tistimi, ki so namenjene vzdrževanju ali izboljševanju možnosti pridobivanja zaslužka;

(c) dajatve za starost;

[...]

2. Ta uredba se uporablja za vse splošne in posebne sisteme socialne varnosti, na podlagi plačevanja prispevkov ali brez njih, in za sisteme, ki se nanašajo na odgovornost delodajalca ali lastnika ladje za dajatve iz odstavka 1.

[...]“

7 Člen 10(1), prvi pododstavek, te uredbe določa:

„Kadar ta uredba ne določa drugače, se denarne dajatve za invalidnost, starost ter za preživele osebe, pokojnine za nesreče pri delu ali poklicne bolezni ter pomoči ob smrti, pridobljene po zakonodaji ene ali več držav članic, ne morejo zmanjšati, spremeniti, začasno ustaviti, odvzeti ali zapleniti zaradi tega, ker prejemnik stalno prebiva na ozemlju druge države članice, kot je tista, v kateri se nahaja nosilec, ki je odgovoren za plačilo.“

8 Člen 13 Uredbe št. 1408/71 določa:

„1. Ob upoštevanju členov 14c in 14f se za osebe, za katere velja ta uredba, uporablja zakonodaja samo ene države članice. Zakonodaja, ki se uporabi, se določi v skladu z določbami tega naslova.

2. V skladu s členi [od] 14 do 17:

(a) za osebo, zaposleno na ozemlju ene države članice, velja zakonodaja te države, tudi če stalno prebiva na ozemlju druge države članice ali če je registrirani sedež ali poslovna enota podjetja ali posameznika, ki osebo zaposluje, na ozemlju druge države članice;

[...]

(f) za osebo, za katero se zakonodaja države članice preneha uporabljati, ne da bi se začela zanjo uporabljati zakonodaja druge države članice v skladu z enim od pravil, določenih v prejšnjih pododstavkih, ali v skladu z eno od izjem ali posebnih določb, določenih v členih 14 do 17, velja zakonodaja države članice, na ozemlju katere ima stalno prebivališče, samo v skladu z določbami te zakonodaje.“

- 9 Naslov III Uredbe št. 1408/71, naslovljen „Posebne določbe v zvezi z različnimi vrstami dajatev“, je razdeljen na osem poglavij, od katerih se prvo nanaša na bolezen in materinstvo. V oddelek 2 tega poglavja, naslovljen „Zaposlene ali samozaposlene osebe in njihovi družinski člani“, je umeščen člen 19 te uredbe, ki v odstavku 1 določa:

„Zaposlena ali samozaposlena oseba, ki stalno prebiva na ozemlju druge države članice, kot je pristojna država, in izpolnjuje pogoje zakonodaje pristojne države za upravičenost do dajatev, po potrebi ob upoštevanju določb člena 18, v državi, v kateri stalno prebiva, prejema:

[...]

(b) denarne dajatve, ki jih zagotavlja pristojni nosilec v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja. S sporazumom med pristojnim nosilcem in nosilcem v kraju stalnega prebivališča pa lahko te dajatve nudi tudi slednji nosilec v imenu prvega, v skladu z zakonodajo pristojne države.“

- 10 Člen 22 navedene uredbe v istem oddelku določa:

„1. Zaposlena ali samozaposlena oseba, ki izpolnjuje pogoje zakonodaje pristojne države za upravičenost do dajatev, po potrebi ob upoštevanju določb člena 18, in:

[...]

(b) ki ji potem, ko je postala upravičena do dajatev, katerih stroške krije pristojni nosilec, ta nosilec odobri vrnitev na ozemlje države članice, kjer ima stalno prebivališče, ali prenos stalnega prebivališča na ozemlje druge države članice

[...]

je upravičena do:

[...]

(ii) denarnih dajatev, ki jih zagotavlja pristojni nosilec v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja. S sporazumom med pristojnim nosilcem in nosilcem v kraju začasnega ali v stalnega prebivališča pa lahko te dajatve nudi tudi slednji nosilec v imenu prvega v skladu z določbami zakonodaje pristojne države.

2. Odobritev, ki se zahteva po odstavku 1(b), se lahko zavrne le, če se ugotovi, da bi premestitev osebe škodovala njenemu zdravju ali ovirala njeno zdravljenje.

[...]“

- 11 Člen 89 Uredbe št. 1408/71 določa:

„Posebni postopki za izvajanje določenih zakonodaj so navedeni v Prilogi VI.“

- 12 Priloga I k Uredbi št. 1408/71, naslovljena „Osebe, za katere velja ta uredba“, zajema razdelek O, ki se nanaša na Združeno kraljestvo in ki določa:

„Oseba, ki je ‚zaposleni prejemnik zaslužka‘ ali ‚samozaposleni prejemnik zaslužka‘ v smislu zakonodaje Združenega kraljestva ali zakonodaje Severne Irske se šteje za zaposleno oziroma samozaposleno osebo v smislu člena 1(a)(ii) uredbe. Oseba, za katero se plačujejo prispevki kot za ‚zaposleno‘ osebo ali ‚samozaposleno osebo‘ v skladu z zakonodajo Gibraltarja, se šteje za zaposleno oziroma samozaposleno osebo v smislu člena 1(a)(ii) uredbe.“

- 13 Razdelek O – ki se nanaša na Združeno kraljestvo – Priloge VI k Uredbi št. 1408/71, naslovljene „Posebni postopki za uporabo zakonodaj nekaterih držav članic“, v točki 19 določa:

„Ob upoštevanju konvencij, sklenjenih s posameznimi državami članicami, za uporabo člena 13(2)(f) uredbe in člena 10b izvedbene uredbe zakonodaja Združenega kraljestva za osebo, za katero je prej veljala zakonodaja Združenega kraljestva kot za zaposleno ali samozaposleno osebo, preneha veljati ob koncu zadnjega dneva od naslednjih treh dni:

[...]

- (c) na zadnji dan obdobja prejemanja dajatev za primer bolezni ali materinstva v Združenem kraljestvu (vključno s storitvami, za katere je Združeno kraljestvo pristojna država) ali dajatev za brezposelne, ki:
- (i) se je začelo pred dnem prenosa stalnega prebivališča v drugo državo članico oziroma, če je to pozneje,
 - (ii) ki je neposredno sledilo zaposlitvi ali samozaposlitvi v drugi državi članici, medtem ko je za to osebo veljala zakonodaja Združenega kraljestva.“
- 14 Točka 20 tega razdelka določa:

„Dejstvo, da je za osebo začela veljati zakonodaja druge države članice v skladu s členi 13(2)(f) uredbe, 10b izvedbene uredbe in točko 19 (zgoraj), ne preprečuje:

- (a) da bi zanjo Združeno kraljestvo kot pristojna država uporabljalo določbe v zvezi z zaposlenimi ali samozaposlenimi osebami iz Naslova III, poglavje 1 in 2, Oddelku 1 ali členu 40(2) uredbe, če v te namene ostane zaposlena ali samozaposlena oseba in če je bila nazadnje zavarovana po zakonodaji Združenega kraljestva;
- (b) da bi se obravnavala kot zaposlena ali samozaposlena oseba za uporabo poglavja 7 in 8, Naslova III uredbe ali člena 10 oziroma člena 10a izvedbene uredbe, če se ji v skladu z odstavkom (a) izplačujejo dajatve Združenega kraljestva iz poglavja 1 Naslova III.“

Pravo Združenega kraljestva

- 15 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da je DLA dajatev, za katero se ne plačujejo prispevki, namenjena pa je pokrivanju dodatnih stroškov, ki nastanejo zaradi potrebe po določenih vrstah nege oziroma kadar oseba ne more hoditi ali skoraj ne more hoditi. DLA, ki je sestavljen iz dela za nego in dela za mobilnost, ni vezan na osebni prejemek in ni nadomestilo prihodka, saj prejemnik lahko izvaja poklicno dejavnost.
- 16 Člen 71(6) Social Security Contributions and Benefits Act 1992 (zakon o prispevkih in dajatvah socialne varnosti iz leta 1992, v nadaljevanju: zakon iz leta 1992) določa, da je „[o]seba upravičena do DLA, če izpolnjuje predpisane pogoje glede stalnega prebivališča in navzočnosti v Veliki Britaniji“.

- 17 Ta pogoja stalnega prebivališča in prebivanja sta dodatno opredeljena zlasti v členu 2(1)(a) Social Security (Disability Living Allowance) Regulations 1991 (predpisi o socialni varnosti v zvezi z dodatkom za pomoč invalidom iz leta 1991).

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 18 L. Tolley, britanska državljanka, rojena 17. aprila 1952, je nacionalne prispevke za zavarovanje plačevala od leta 1967 do leta 1984. Odtlej so ji bili do leta 1993 priznani nekateri prispevki. Če bi izpolnjevala pogoje glede prispevkov ob zakonsko predpisani starosti za upokožitev, bi bila upravičena do pokojnine iz splošnega pokojninskega sistema.
- 19 Od 26. julija 1993 je bil L. Tolley za nedoločen čas dodeljen del DLA za nego, saj ni bila zmožna sama poskrbeti za svojo prehrano.
- 20 L. Tolley in njen mož sta se 5. novembra 2002 za stalno preselila v Španijo. L. Tolley v tej državi članici ni bila zaposlena ali samozaposlena.
- 21 Leta 2007 je minister odločil, da je pravica L. Tolley do prejemanja dela DLA za nego, s 6. novembrom 2002 ugasnila. Ni sporno, da je v skladu z zakonodajo Združenega kraljestva zadevna stranka s tem dnem izgubila pravico do tega dodatka.
- 22 L. Tolley se je zoper to odločbo pritožila pri First-tier Tribunal (prvostopenjsko sodišče, Združeno kraljestvo). To je njeni pritožbi ugodilo, saj je menilo, da je L. Tolley na podlagi člena 10 Uredbe št. 1408/71 še naprej upravičena do prejemanja navedenega dodatka tudi po preselitvi v Španijo.
- 23 Minister je proti tej sodbi First-tier Tribunal (prvostopenjsko sodišče) vložil pritožbo pri Upper Tribunal (drugostopenjsko sodišče, Združeno kraljestvo). To sodišče je najprej odločilo, da je bila L. Tolley upravičena do dela DLA za nego v skladu s členom 22 te uredbe, ker je bila – zaradi prispevkov za socialno varnost, ki jih je plačevala v preteklosti, zavarovana za tveganje, povezano s starostjo – zaposlena oseba v smislu člena 1(a) navedene uredbe.
- 24 Court of Appeal (England & Wales) (pritožbeno sodišče (Anglija in Wales), Združeno kraljestvo) je zavrnilo pritožbo, ki jo je minister vložil zoper sodbo Upper Tribunal (drugostopenjsko sodišče). Minister se je nato pritožil pri Supreme Court of the United Kingdom (vrhovno sodišče Združenega kraljestva).
- 25 To sodišče navaja, da bi lahko del DLA za nego šteli za invalidsko dajatev v smislu Uredbe št. 1408/71, ki se lahko, v skladu s členom 10 te uredbe, izvozi v drugo državo članico. Splošna značilnost dajatev iz te določbe naj bi bila, da so to dolgoročna ali enkratna plačila v zvezi s trajnimi stanji. Če pa bi bilo treba to dajatev šteti za dajatev za bolezen, bi se postavilo vprašanje, ali se opredelitev „zaposlena oseba“ iz člena 1(a), točka (ii), te uredbe uporablja tudi za določbe poglavja 1 Naslova III navedene uredbe, ki se nanašajo na bolezen. V zvezi s tem ne bi bilo logično šteti, da so ekonomsko nedejavne osebe delavci, ki jih je treba obravnavati ugodneje od oseb, ki aktivno iščejo zaposlitev.
- 26 Poleg tega, ker je morebitna pravica L. Tolley do starostne pokojnine na podlagi zakonodaje Združenega kraljestva obstajala tudi po tem, ko se je preselila v Španijo, predložitveno sodišče želi izvedeti, ali izraz „oseb[a]“, za katero se zakonodaja države članice preneha uporabljati“, iz člena 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71 zajema vso zakonodajo določene države članice ali zgolj zakonodajo te države, ki se nanaša na zadevno dajatev. Če se nanaša zgolj na zadnjenavedeno zakonodajo, navedeno sodišče meni, da se postavlja vprašanje, ali se točka 19(c) razdelka O Priloge VI k tej uredbi, ki natančno določa trenutek, v katerem se zakonodaja Združenega kraljestva preneha uporabljati,

nanaša na dejansko upravičenost do dajatve ali zgolj na pravico do te dajatve. Prav tako se postavlja vprašanje, ali točka 20 tega razdelka Združenemu kraljestvu nalaga obveznost plačila dela DLA za nego v skladu z določbami poglavja 1, Naslova III navedene uredbe, ali ne.

27 V teh okoliščinah je Supreme Court of the United Kingdom (vrhovno sodišče Združenega kraljestva) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je del DLA za nego za namen Uredbe št. 1408/71 pravilno uvrščen kot ‚invalidska dajatev‘ in ne kot denarna dajatev za bolezen?

2. (a) Ali se za osebo, ki preneha biti upravičena do [dela] DLA [za nego] na podlagi nacionalnega prava Združenega kraljestva, ker se je preselila v drugo državo članico, in ki je pred tako selitvijo prenehala opravljati vsakršno poklicno dejavnost, ostaja pa zavarovana zoper tveganje, povezano s starostjo, v skladu s sistemom socialne varnosti Združenega kraljestva preneha uporabljati zakonodaja Združenega kraljestva za namen člena 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71?
- (b) Ali se za tako osebo v vsakem primeru še naprej uporablja zakonodaja Združenega kraljestva z vidika točke 19(c) razdelka O Priloge VI k Uredbi št. 1408/71?
- (c) Če se zanjo zakonodaja Združenega kraljestva v smislu člena 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71 ne uporablja več, ali je Združeno kraljestvo z vidika točke 20 razdelka O Priloge VI k tej uredbi zavezano zanjo uporabljati določbe poglavja 1 naslova III te uredbe ali pa mu je to le dopuščeno?

3.

- (a) Ali se široka opredelitev zaposlene osebe v sodbi z dne 7. junija 2005, Dodl in Oberhollenzer (C-543/03, EU:C:2005:364) uporablja za namene členov od 19 do 22 Uredbe št. 1408/71, če je oseba pred selitvijo v drugo državo članico prenehala opravljati vsakršno poklicno dejavnost, ne glede na to, da se v poglavju 1 Naslova III razlikuje med zaposlenimi in samozaposlenimi osebami na eni strani ter brezposelnimi osebami na drugi?
- (b) Če se ta opredelitev uporablja, ali ima z vidika členov 19 ali 22 Uredbe št. 1408/71 taka oseba pravico izvoziti dajatev? Ali člen 22(1)(b) preprečuje, da bi zahteva glede stalnega prebivališča, ki jo v zvezi s prenosom stalnega prebivališča v drugo državo članico nalaga nacionalna zakonodaja, prevladala nad upravičenostjo tožnice do dela DLA za nego?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

28 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je dajatev, kakršna je del DLA za nego, dajatev za bolezen ali invalidska dajatev v smislu Uredbe št. 1408/71.

Dopustnost

29 Vlada Združenega kraljestva trdi, da je prvo vprašanje za predhodno odločanje nedopustno, prvič, ker ga predložitveno sodišče ni obravnavalo in, drugič, je enako vprašanju iz zadeve, v kateri je bila izdana sodba z dne 18. oktobra 2007, Komisija/Parlament in Svet (C-299/05, EU:C:2007:608).

30 V zvezi s prvim razlogom za nedopustnost, ki ga navaja ta vlada, je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso člen 267 PDEU nacionalnim sodiščem daje najširšo diskrecijsko pravico glede predložitve vprašanja Sodišču, če ugotovijo, da se v zadevi, o kateri odločajo, pokažejo vprašanja glede razlage ali presoje veljavnosti določb prava Unije, ki so nujna za rešitev spora, o katerem odločajo. Nacionalna sodišča imajo torej možnost in glede na okoliščine obveznost, da predložijo vprašanje za predhodno odločanje, če bodisi po uradni dolžnosti bodisi na predlog strank ugotovijo,

da temelj spora obsega vprašanje, ki ga je treba rešiti, in je navedeno v prvem odstavku tega člena. Dejstvo, da stranke v postopku v glavni stvari pred predložitvenim sodiščem niso navedle vprašanja glede prava Unije, ne nasprotuje temu, da se zadeva predloži Sodišču (sodba z dne 15. januarja 2013, Križan in drugi, C-416/10, EU:C:2013:8, točki 64 in 65 ter navedena sodna praksa).

- 31 Predlog za sprejetje predhodne odločbe namreč temelji na izmenjavi mnenj med sodiščema, katere začetek je v celoti odvisen od presoje nacionalnega sodišča glede pomembnosti in nujnosti tega predloga (sodba z dne 15. januarja 2013, Križan in drugi, C-416/10, EU:C:2013:8, točka 66).
- 32 Poleg tega, čeprav se v interesu dobrega delovanja sodnega sistema lahko izkaže, da se vprašanja za predhodno odločanje zastavi šele po kontradiktorni obravnavi, pa je vseeno treba priznati, da obstoja predhodne kontradiktorne obravnave ni med pogoji za uvedbo postopka iz člena 267 PDEU (glej v tem smislu sodbo z dne 3. marca 1994, Eurico Italia in drugi, C-332/92, C-333/92 in C-335/92, EU:C:1994:79, točka 11).
- 33 Iz zgornjih ugotovitev izhaja, da to, da stranki v sporu nista predhodno pred nacionalnim sodiščem razpravljali o pomembnem vprašanju prava Unije, ne nasprotuje temu, da se takšno vprašanje predloži Sodišču.
- 34 Glede drugega razloga za nedopustnost zadostuje opozoriti, da nacionalna sodišča lahko kljub obstoju sodne prakse Sodišča, ki rešuje zadevno pravno vprašanje, povsem svobodno zadevo predložijo Sodišču, če menijo, da je to koristno, ne da bi okoliščina, da so bile določbe, za razlago katerih je zaproseno, že bile razložene, ovirala Sodišče pri tem, da znova odloči (sodba z dne 17. julija 2014, Torresi, C-58/13 in C-59/13, EU:C:2014:2088, točka 32 in navedena sodna praksa).
- 35 V teh okoliščinah je prvo vprašanje za predhodno odločanje dopustno.

Vsebinska presoja

- 36 Najprej je treba preučiti, ali položaj L. Tolley spada na področje uporabe Uredbe št. 1408/71.
- 37 Člen 2(1) te uredbe v zvezi s tem določa, da se ta uredba uporablja za zaposlene ali samozaposlene osebe in študente, za katere velja ali je veljala zakonodaja ene ali več držav članic in ki so državljani ene od držav članic, ali osebe brez državljanstva ali begunce, ki stalno prebivajo na ozemlju ene od držav članic, pa tudi za njihove družinske člane in preživele osebe.
- 38 V skladu s sodno prakso Sodišča ima oseba status „zaposlene ali samozaposlene osebe“ v smislu Uredbe št. 1408/71, če je obvezno ali prostovoljno zavarovana vsaj za eno tveganje v okviru enega od splošnih ali posebnih sistemov socialne varnosti, navedenih v členu 1(a) iste uredbe, in sicer neodvisno od obstoja delovnega razmerja (sodba z dne 10. marca 2011, Borger, C-516/09, EU:C:2011:136, točka 26 in navedena sodna praksa).
- 39 Predložitveno sodišče in vlada Združenega kraljestva pa trdita, da položaj L. Tolley spada na področje uporabe člena 1(a)(ii), druga alineja, Uredbe št. 1408/71, ker imajo od dela DLA za nego korist vsi prebivalci, ne glede na to, ali so zaposlene ali samozaposlene osebe. Ker ta določba napotuje na priložo I k tej Uredbi, se lahko L. Tolley opredeli kot „zaposlena ali samozaposlena oseba“ le, če izpolnjuje zahteve določene z zakonodajo Združenega kraljestva. Ta zakonodaja pa naj bi se nanašala le na osebe, ki opravljajo odplačno dejavnost.
- 40 V obravnavanem primeru iz spisa, predloženega Sodišču, izhaja, da je bila L. Tolley v letih od 1967 do 1993 v Združenem kraljestvu zavarovana za tveganje, povezano s starostjo, v okviru sistema socialne varnosti, ki se uporablja za vse rezidente. Ni sporno, da je to osebo zaradi načina izvajanja in

financiranja tega sistema mogoče opredeliti kot zaposleno osebo. Ker je torej zavarovana za zavarovalni primer iz člena 4(1)(c) Uredbe št. 1408/71, je treba šteti, da je L. Tolley treba šteti za zaposleno ali samozaposleno osebo v smislu člena 1(a)(ii), prva alineja, te uredbe.

- 41 Dejstvo, da je L. Tolley umrla pred dopolnitvijo upokojitvene starosti, te ugotovitve ne more omajati. Področje uporabe *ratione personae* Uredbe št. 1408/71 namreč ni odvisno od uresničitve zavarovanega tveganja (glej v tem smislu sodbo z dne 10. marca 2011, Borger, C-516/09, EU:C:2011:136, točka 30).
- 42 Zato je treba ugotoviti, da položaj, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, spada na osebno področje uporabe Uredbe št. 1408/71.
- 43 Dalje je treba poudariti, da je dajatev mogoče šteti za dajatev socialne varnosti, če se upravičencem dodeli na podlagi zakonsko opredeljenega položaja, brez vsakršne individualne ali diskrecijske presoje o osebnih potrebah, in če se nanaša na eno od tveganj, izrecno naštetih v členu 4(1) Uredbe št. 1408/71 (sodba z dne 18. oktobra 2007, Komisija/Parlament in Svet, C-299/05, EU:C:2007:608, točka 56 in navedena sodna praksa).
- 44 V skladu s členom 4(1)(a) in (b) te uredbe se ta uporablja za zakonodajo v zvezi s področji socialne varnosti, ki se nanašajo na dajatve za bolezen in invalidske dajatve, vključno s tistimi, ki so namenjene vzdrževanju ali izboljševanju možnosti pridobivanja zaslužka.
- 45 Da bi razlikovali med različnimi vrstami dajatev socialne varnosti, je treba upoštevati tveganje, ki ga pokriva vsaka dajatev (sodba z dne 18. julija 2006, De Cuyper, C-406/04, EU:C:2006:491, točka 27).
- 46 V zvezi s tem je Sodišče presodilo, da je cilj dajatev, dodeljenih objektivno, na podlagi zakonsko določenega položaja, ki so namenjene izboljšanju zdravstvenega stanja in življenja oseb, ki potrebujejo pomoč in postrežbo, predvsem dopolniti dajatve zdravstvenega zavarovanja in jih je treba šteti za „dajatve za bolezen“ v smislu člena 4(1)(a) Uredbe št. 1408/71 (sodbi z dne 5. marca 1998, Molenaar, C-160/96, EU:C:1998:84, točke od 23 do 25, in z dne 18. oktobra 2007, Komisija/Parlament in Svet, C-299/05, EU:C:2007:608, točka 61 in navedena sodna praksa).
- 47 Glede dela DLA za nego je iz informacij, ki jih je posredovalo predložitveno sodišče, razvidno, da je namen te denarne dajatve, za katero se ne plačujejo prispevki in ki se izplača ne glede na višino prihodkov prejemnika dajatve, nadomestitev dodatnih stroškov, ki jih ima lahko oseba zato, ker ne more hoditi ali skoraj ne more hoditi.
- 48 Ni sporno, da dodelitev navedenega nadomestila ni odvisna od individualne presoje osebnih potreb vlagatelja prošnje in da se opravi na podlagi objektivnih meril, kot je nezmožnost osebe, da bi sama poskrbela za svojo prehrano, ki so opredeljena v zakonu iz leta 1992.
- 49 Poleg tega ni sporno, da ima dajatev iz postopka v glavni stvari enake značilnosti in enak cilj kot DLA, ki je veljal v času dejanskega stanja v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 18. oktobra 2007, Komisija/Parlament in Svet (C-299/05, EU:C:2007:608).
- 50 Vendar pa je Sodišče v točki 65 in naslednjih zadnjenavedene sodbe v bistvu presodilo, da čeprav ta dajatev v osnovi ni namenjena dopolnjevanju dajatev iz naslova zdravstvenega zavarovanja, pa je treba to dajatev – razen kar zadeva njen del za mobilnost – šteti za dajatev za bolezen v smislu Uredbe št. 1408/71.
- 51 Glede na navedeno dajatev iz postopka v glavni stvari pomeni dajatev za bolezen v smislu Uredbe št. 1408/71.

- 52 Te ugotovitve ne omaje trditev predložitvenega sodišča, da bi dajatev iz postopka v glavni stvari lahko opredelili kot „invalidsko dajatev“, ker je ta dajatev podobna dajatvam naštetim v členu 10(1) Uredbe št. 1408/71, in sicer zlasti denarnim dajatvam za invalidnost, za katere je splošno značilno, da so to dolgoročna ali enkratna plačila v zvezi s trajnimi stanji.
- 53 Okoliščina, da se mora za dodelitev dela DLA za nego zmanjšanje mobilnosti nanašati na daljše obdobje, ne more spremeniti namena tega dodatka, ki je izboljšanje življenja oseb, ki potrebujejo pomoč in postrežbo (glej po analogiji sodbo z dne 18. oktobra 2007, Komisija/Parlament in Svet, C-299/05, EU:C:2007:608, točka 63).
- 54 Sodišče je poleg tega presodilo, da je treba dajatve, kakršne so te v postopku v glavni stvari, ki se nanašajo na tveganje potrebe po pomoči, šteti za dajatve za bolezen v smislu člena 4(1)(a) Uredbe št. 1408/71, čeprav se drugače od dajatev za bolezen *stricto sensu* načeloma ne izplačujejo le kratek čas in imajo lahko – zlasti zaradi načina njihove uporabe – lastnosti, zaradi katerih so dejansko v določeni meri podobne invalidskim dajatvam in dajatvam za starost (glej v tem smislu sodbo z dne 30. junija 2011, da Silva Martins, C-388/09, EU:C:2011:439, točki 47 in 48).
- 55 Glede na navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je dajatev, kot je del DLA za nego, dajatev za bolezen v smislu Uredbe št. 1408/71.

Prvi in drugi del drugega vprašanja za predhodno odločanje

- 56 S prvim in drugim delom drugega vprašanja predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, prvič, ali je treba člen 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da to, da je oseba na podlagi prispevkov, ki jih je v določenem obdobju plačevala v sistem socialne varnosti države članice, pridobila pravice do starostne pokojnine, nasprotuje temu, da bi se zakonodaja te države članice pozneje prenehala uporabljati za to osebo. Če je odgovor na to vprašanje nikalen, želi to sodišče izvedeti, drugič, kdaj se je zakonodaja Združenega kraljestva prenehala uporabljati za L. Tolley glede na to, da je do leta 2007 še naprej prejemala del DPL za nego, čeprav je v skladu s to zakonodajo izgubila pravico do navedene dajatve, ker se je leta 2002 preselila v Španijo.
- 57 Poudariti je treba, da Uredba št. 1408/71 ne določa skupnega sistema socialnega varstva, ampak dopušča različne nacionalne sisteme socialnega varstva in je namenjena zgolj njihovi uskladitvi. Tako dopušča različne sisteme, ki ustvarjajo različne terjatve do različnih nosilcev, do katerih je prejemnik neposredno upravičen na podlagi zgolj notranjega prava ali pa notranjega prava, ki se po potrebi dopolnjuje s pravom Unije (sodba z dne 21. februarja 2013, Dumont de Chassart, C-619/11, EU:C:2013:92, točka 40 in navedena sodna praksa).
- 58 Določbe Naslova II navedene uredbe, pod katerega spada njen člen 13, sestavljajo zaokrožen in enoten sistem kolizijskih pravil. Te določbe niso namenjene le temu, da se preprečijo hkratna uporaba več nacionalnih zakonodaj in zapleti, ki jih ta lahko povzroči, temveč tudi temu, da se zagotovi, da osebe, ki spadajo na področje uporabe Uredbe št. 1408/71, ne ostanejo brez zaščite na področju socialne varnosti, ker ni zakonodaje, ki bi jo lahko uporabili zanje (sodba z dne 11. junija 1998 v zadevi Kuusijärvi, C-275/96, EU:C:1998:279, točka 28).
- 59 Kadar torej oseba spada na osebno področje uporabe Uredbe št. 1408/71, kot je opredeljeno v členu 2 te uredbe, se načeloma uporabi pravilo enotnosti iz člena 13(1) te uredbe, nacionalna zakonodaja, ki se uporablja, pa se določi v skladu z določbami Naslova II navedene uredbe (sodba z dne 19. marca 2015, Kik, C-266/13, EU:C:2015:188, točka 47).
- 60 Kar zadeva določbe člena 13(2) te uredbe, je njihov namen zgolj določiti nacionalno zakonodajo, ki se uporablja za osebe, ki so v enem od položajev iz točk od (a) do (f) tega člena (sodba z dne 11. junija 1998, Kuusijärvi, C-275/96, EU:C:1998:279, točka 29).

- 61 Zlasti kar zadeva člen 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71, je treba opozoriti, da je prenehanje uporabe zakonodaje določene države članice pogoj za uporabo te določbe (glej v tem smislu sodbo z dne 19. marca 2015, Kik, C-266/13, EU:C:2015:188, točka 51).
- 62 Vendar pa noben del besedila navedenega člena ne kaže na to, da to, da je oseba na podlagi prispevkov, ki jih je v določenem obdobju plačevala v sistem socialne varnosti države članice, pridobila pravice do starostne pokojnine, nasprotuje temu, da bi se zakonodaja te države članice pozneje prenehala uporabljati za to osebo.
- 63 Poleg tega, ker je pridobitev pravic do starostne pokojnine običajna posledica opravljanja poklicne dejavnosti, bi s tem, da bi se dopustilo, da se za določeno osebo ne more uporabljati zakonodaja države članice, ki ni država, v kateri je ta oseba najprej pridobila takšne pravice, člen 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71 izgubil svoj smisel.
- 64 Kar zadeva pogoje, po katerih se zakonodaja države članice za določeno osebo preneha uporabljati, je treba opozoriti, da ti v členu 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71 niso določeni. Te pogoje torej določi vsaka država članica s svojo zakonodajo (glej v tem smislu sodbo z dne 19. marca 2015, Kik, C-266/13, EU:C:2015:188, točka 51).
- 65 Kot je določeno v členu 10b Uredbe Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe št. 1408/71 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 83), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EGS) št. 2195/91 z dne 25. junija 1991 (UL 1991, L 206, str. 2), se namreč datum in pogoji, na podlagi katerih se zakonodaja države članice preneha uporabljati za osebo iz člena 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71, določijo v skladu z določbami te zakonodaje.
- 66 Poleg tega je treba v okviru določitve, kdaj se zakonodaja neke države članice preneha uporabljati za določeno osebo, upoštevati, če je to primerno, tudi določbe priloge VI k zadnjenavedeni uredbi, v kateri so navedeni posebni postopki za uporabo zakonodaj nekaterih držav članic.
- 67 Ker L. Tolley v obravnavanem primeru ni več plačevala prispevkov v sistem socialne varnosti Združenega kraljestva od leta 1993, ker je prenehala opravljati vsakršno poklicno dejavnost, in ker je leta 2002 zapustila to državo članico, mora predložitveno sodišče preveriti, ali so na podlagi zakonodaje navedene države članice te okoliščine povzročile prenehanje vključenosti L. Tolley v ta sistem in njen izstop iz tega sistema.
- 68 Enako velja v zvezi s tem, da je L. Tolley do leta 2007 še naprej prejemale del DLA za nego, čeprav je v skladu z zakonodajo Združenega kraljestva izgubila pravico do prejemanja te dajatve, ker se je leta 2002 preselila v Španijo.
- 69 Glede na navedeno je treba na prvi in drugi del drugega vprašanja odgovoriti, da je treba člen 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da to, da je oseba na podlagi prispevkov, ki jih je v določenem obdobju plačevala v sistem socialne varnosti države članice, pridobila pravice do starostne pokojnine, ne nasprotuje temu, da bi se zakonodaja te države članice pozneje prenehala uporabljati za to osebo. V pristojnosti nacionalnega sodišča je, da z vidika okoliščin spora, ki mu je bil predložen, in nacionalnega prava, ki se uporablja, opredeli, od kdaj se je ta zakonodaja prenehala uporabljati za navedeno osebo.

Tretji del drugega vprašanja in tretje vprašanje

- 70 S tretjim delom drugega vprašanja ter s tretjim vprašanjem, ki ju je treba obravnavati skupaj, predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 19(1) in/ali člen 22(1)(b) Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da nasprotujeta temu, da zakonodaja države članice za upravičenost do nadomestila, kakršno je to v postopku v glavni stvari, določa pogoj glede stalnega prebivališča in prisotnosti, kot je pogoj, ki je določen v členu 71(6) zakona iz leta 1992.
- 71 Najprej je treba poudariti, da člen 19 te uredbe, naslovljen „Stalno prebivališče v državi članici, ki ni pristojna država – Splošna pravila“, v breme pristojne države zagotavlja zaposlenim in samozaposlenim osebam ter njihovim družinskim članom, ki prebivajo v drugi državi članici in zaradi svojega stanja potrebujejo zdravstveno oskrbo v državi članici stalnega prebivališča, pravico do dajatev v obliki storitev za primer bolezni, ki jih nudi nosilec zadnjenavedene države članice (sodba z dne 16. julija 2009, von Chamier-Glisczinski, C-208/07, EU:C:2009:455, točka 42).
- 72 Zato, kot je v bistvu poudaril generalni pravobranilec v točki 84 sklepnih predlogov, se ta določba nanaša le na položaje, v katerih delavec, ki pri pristojnem nosilcu države članice zaprosi za dajatev za bolezen, na dan vložitve svoje prošnje prebiva v drugi državi članici.
- 73 V obravnavanem primeru iz predložitvene odločbe izhaja, da je L. Tolley še vedno prebivala v Združenem kraljestvu, ko je pri pristojnih nosilcih te države članice zaprosila za del DLA za nego. Njen položaj tako očitno ne spada na področje uporabe navedenega člena 19.
- 74 Kar zadeva, dalje, člen 22(1)(b) Uredbe št. 1408/71, se ta med drugim nanaša na primer prenosa stalnega prebivališča, v času bolezni, zaposlene ali samozaposlene osebe v drugo državo članico, kot je država članica pristojnega nosilca (glej v tem smislu sodbo z dne 16. julija 2009, von Chamier-Glisczinski, C-208/07, EU:C:2009:455, točka 45).
- 75 Zato je treba preveriti, ali položaj L. Tolley spada na področje uporabe navedenega člena 22(1)(b).
- 76 Vlada Združenega kraljestva trdi, prvič, da se izraz „zaposlena ali samozaposlena oseba“, ki je uporabljen v tej določbi, nanaša le na osebe, ki, drugače od L. Tolley, niso dokončno prenehale opravljati poklicne dejavnosti.
- 77 Te argumentacije ni mogoče podpreti.
- 78 V zvezi s tem je treba poudariti, da so v skladu s členom 1 Uredbe št. 1408/71, opredelitve iz te določbe, med katerimi je tudi opredelitev „zaposlena oseba“ ali „samozaposlena oseba“, „v [navedeni] uredbi“ navedene, ne da bi bila določena kakršna koli izjema v zvezi z nekaterimi določbami te uredbe.
- 79 Iz točk od 38 do 40 te sodbe pa izhaja, da je treba L. Tolley šteti za „zaposleno ali samozaposleno osebo“ v smislu člena 1(a)(ii), prva alineja, te uredbe, in to ne glede na to, da je dokončno prenehala opravljati poklicno dejavnost.
- 80 Poleg tega je treba poudariti, da je Sodišče že presodilo, da se s sklicevanjem na „zaposleno ali samozaposleno osebo“ v členu 22(1) Uredbe št. 1408/71, ni skušalo omejiti področja uporabe te določbe zgolj na aktivne zaposlene ali samozaposlene osebe v primerjavi z neaktivnimi (glej v tem smislu sodbo z dne 31. maja 1979, Pierik, 182/78, EU:C:1979:142, točka 7).
- 81 Drugič, vlada Združenega kraljestva trdi, da je zakonodaja Združenega kraljestva za L. Tolley prenehala veljati, ko se je preselila v Španijo, in da je zanjo na podlagi člena 13(2)(f) te uredbe veljala zakonodaja zadnjenavedene države članice. Ta bi bila torej „pristojna država“ v smislu člena 22(1)(b) navedene uredbe.

- 82 V zvezi s tem iz člena 1(o), točka (i), v povezavi s členom 1(q) Uredbe št. 1408/71 izhaja, da je „pristojna država“ zlasti država članica, v kateri je nosilec, pri katerem je zaposlena ali samozaposlena oseba zavarovana v času vloge za dajatev.
- 83 Poleg tega iz sistematike člena 22(1) Uredbe št. 1408/71, ki določa pogoje za ohranitev teh dajatev, do katerih je zaposlena ali samozaposlena oseba upravičena na podlagi zakonodaje pristojnega nosilca zlasti v primeru prenosa stalnega prebivališča „na ozemlje druge države članice“, izhaja, da je v zvezi s to predpostavko, „pristojna država“ v smislu te določbe nujno država, ki je bila pristojna za dodelitev teh dajatev pred prenosom stalnega prebivališča.
- 84 Glede zadeve v postopku v glavni stvari iz predložitvene odločbe izhaja, da je bila L. Tolley, ko je pri pristojnih nosilcih Združenega kraljestva zaprosila za DLA, zavarovana v sistemu socialne varnosti te države članice. Zato je Združeno kraljestvo, tudi če bi se zakonodaja navedene države članice zanjo pozneje prenehala uporabljati v smislu člena 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71, pristojna država v smislu 22(1)(b) te uredbe.
- 85 To razlago potrjuje točka 20 razdelka O Priloge VI k Uredbi št. 1408/71, ki določa, da „[d]ejstvo, da je za osebo začela veljati zakonodaja druge države članice v skladu s člen[om] 13(2)(f) [te] uredbe, ne preprečuje“, med drugim, „da bi zanjo Združeno kraljestvo kot pristojna država uporabljalo določbe v zvezi z zaposlenimi ali samozaposlenimi osebami iz Naslova III, poglavje 1 [v zvezi z dajatvami za bolezen in materinstvo], če [ta oseba] v te namene ostane zaposlena ali samozaposlena oseba in če je bila nazadnje zavarovana po zakonodaji Združenega kraljestva“. Ta določba za Združeno kraljestvo namreč izrecno določa možnost, da ostane pristojna država v smislu določb poglavja 1, Naslova III, navedene uredbe, če se za zaposleno oziroma samozaposleno osebo zakonodaja te države članice preneha uporabljati v smislu člena 13(2)(f) te uredbe.
- 86 Iz navedenega sledi, da položaj, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, spada na področje uporabe člena 22(1)(b) Uredbe št. 1408/71.
- 87 Ta določba namreč za zaposleno ali samozaposleno osebo, ki izpolnjuje pogoje zakonodaje pristojne države, določa upravičenost do denarnih dajatev, ki jih zagotavlja pristojni nosilec, po prenosu njenega stalnega prebivališča na ozemlje druge države članice.
- 88 V zvezi s tem trditve Združenega kraljestva, da izraz „izpolnjuje pogoje zakonodaje pristojne države“ državam članicam omogoča, da določijo pogoj stalnega prebivališča za dodelitev denarnih dajatev iz navedene določbe, ni mogoče sprejeti. Kot je namreč generalni pravobranilec navedel v točki 119 sklepnih predlogov, pri čemer se je skliceval na sklepne predloge generalnega pravobranilca Jacobsa v zadevi Kuusijärvi (C-275/96, EU:C:1997:613), bi s takšno razlago, ki bi s pogojem glede stalnega prebivališča, določenim z nacionalno zakonodajo, omogočala izničenje pravice, podeljene s členom 22(1)(b) Uredbe št. 1408/71, ta določba postala povsem brezpredmetna.
- 89 Iz tega sledi, da navedeni člen 22(1)(b) nasprotuje temu, da pristojna država za ohranitev prejemanja dajatve, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, določi pogoj stalnega prebivališča in prebivanja na njenem ozemlju.
- 90 Ob tem pojasnilu je treba poudariti, da ta ista določba za pravico do izvoza dajatve, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, določa pogoj, da je morala zaposlena ali samozaposlena oseba pri pristojnem nosilcu zaprositi za in od njega dobiti dovoljenje za prenos stalnega prebivališča na ozemlje druge države članice.
- 91 Kot je razvidno iz člena 22(2), prvi pododstavek, Uredbe št. 1408/71, se to dovoljenje lahko zavrne le, če se ugotovi, da bi premestitev osebe škodovala njenemu zdravju ali ovirala njeno zdravljenje.

- 92 Vendar pa, kot je generalni pravobranilec navedel v točkah od 124 do 126 sklepnih predlogov, ta določba državam članicam ne more naložiti obveznosti, da zaposleni ali samozaposleni osebi odobrijo ugodnosti iz člena 22(1)(b) te uredbe, če ta zaposlena ali samozaposlena oseba prenese svoje stalno prebivališče na ozemlje druge države članice brez kakršnega koli dovoljenja pristojnega nosilca.
- 93 Glede na navedeno je treba na tretji del drugega vprašanja in na tretje vprašanje odgovoriti, da je treba člen 22(1)(b) Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da nasprotuje temu, da zakonodaja pristojne države za upravičenost do nadomestila, kakršno je to v postopku v glavni stvari, določa pogoj glede stalnega prebivališča in prisotnosti na ozemlju te države članice. Člen 22(1)(b) in člen 22(2) te uredbe je treba razlagati tako, da oseba, ki je v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ohrani pravico do prejemanja dajatev iz te prve določbe, po tem ko je prenesla svoje stalno prebivališče v državo članico, ki ni pristojna država, pod pogojem, da je za to pridobila dovoljenje.

Stroški

- 94 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Dajatev, kakršna je del dodatka za pomoč invalidom (*disability living allowance*) za nego, je dajatev za bolezen v smislu Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, spremenjeni in posodobljeni z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 307/1999 z dne 8. februarja 1999.
2. Člen 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71 v različici, spremenjeni in posodobljeni z Uredbo št. 118/97, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 307/1999, je treba razlagati tako, da to, da je oseba na podlagi prispevkov, ki jih je v določenem obdobju plačevala v sistem socialne varnosti države članice, pridobila pravice do starostne pokojnine, ne nasprotuje temu, da bi se zakonodaja te države članice pozneje prenehala uporabljati za to osebo. V pristojnosti nacionalnega sodišča je, da z vidika okoliščin spora, ki mu je bil predložen, in nacionalnega prava, ki se uporablja, opredeli, od kdaj se je ta zakonodaja prenehala uporabljati za navedeno osebo.
3. Člen 22(1)(b) Uredbe št. 1408/71 v različici, spremenjeni in posodobljeni z Uredbo št. 118/97, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 307/1999, je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da zakonodaja pristojne države za upravičenost do nadomestila, kakršno je to v postopku v glavni stvari, določa pogoj glede stalnega prebivališča in prisotnosti na ozemlju te države članice.

Člen 22(1)(b) in člen 22(2) Uredbe št. 1408/71 v različici, spremenjeni in posodobljeni z Uredbo št. 118/97, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 307/1999, je treba razlagati tako, da oseba, ki je v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ohrani pravico do prejemanja dajatev iz te prve določbe, po tem ko je prenesla svoje stalno prebivališče v državo članico, ki ni pristojna država, pod pogojem, da je za to pridobila dovoljenje.

Podpisi